

ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αιώνιο κι Ανέσπερο Φως
ορθώθηκε πάλι, ως έμελλε
καταμεσής στο πέλαο της τρικυμίας.

Κυμάτισμα νέο θείας πνοής
θροΐζει τα βλέφαρα του συνειδέναι.

Στα ακρόκλινα
δακρύων πικρών
που θλίψη και οίμωγή μελωδούν
ας σταλάξει
αναστάσιμο παλμό ελπίδας.

Τροφός να γίνει
συγγνώμης και άνοιξης.

Με Άχραντο αίμα
απ' τις πληγές
που πάνω στο Σταυρό
στα ποτάμια του χρόνου
χαράξαμε στο κορμί Του
να πλύνει τις πληγές
της ψυχής μας.

Μα ας υψωθεί στις φλέβες του εγώ
η συγγνώμη.

**Ούριος για να πλεύσει άνεμος
για νέο της άνοιξης ταξίδι
που εμπρός περιμένει,
τι φέρουμε τη θεία πνοή εντός μας.**

**Με τα φιλιά του ουρανού
στο φως της αγάπης.**

**Νέα χιονάτη σελίδα
στο ρολόι της ψυχής**

ν' ανθίσει.

ΑΝΑΣΤΑΣΗ!!

Ιωάννης Παναγάκος

Β' Βραβείο Θρησκευτικής Ποίησης στον 36ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό «ΣΙΚΕΛΙΑΝΑ» 2020

του Διεθνούς Πολιτιστικού Οργανισμού «ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ» υπό την αιγίδα του

«ΟΜΙΛΟΥ UNESCO ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ».